

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 8 kwietnia 2026 r.

Poz. 2843

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IR-VIII.4131.6.2026.11

WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 30 marca 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.)

orzekam

nieważność w części tj. w zakresie:

- § 2 pkt 4 i 9,
- zapisu w § 11 pkt 1: „o szerokości 5,0 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii w obie strony”,
- ustaleń dla terenu 2RN uchwały Nr XXVI/200/26 Rady Gminy Powidz z dnia 19 lutego 2026 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu obejmującego część obrębu Polanowo.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 19 lutego 2026 r. Rada Gminy Powidz podjęła uchwałę Nr XXVI/200/26 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu obejmującego część obrębu Polanowo, zwaną dalej: uchwałą.

Jako podstawę prawną uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.), w związku z art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1688 ze zm.).

Uchwała wraz z dokumentacją planistyczną została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 2 marca 2026 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały w zakresie zgodności z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.), zwaną dalej: ustawą, w zakresie zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stwierdzam następujące:

1. W § 2 pkt 4 i 9 uchwały, zamieszczono definicje pojęć „dużej liczby ludzi” przez, którą należy rozumieć liczbę ludzi powyżej 100 osób oraz „obiektów użyteczności publicznej” oznaczającej budynki użyteczności publicznej – zdefiniowane w przepisach odrębnych, w których gromadzi się duża liczba ludzi. Interpretacja ww. przepisów wskazuje, że celem wprowadzenia do treści planu miejscowego przywołanych definicji było zmodyfikowanie wynikającego z przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r., poz. 1225 ze zm.), znaczenia budynku użyteczności publicznej poprzez wprowadzenie kryterium liczebnościowego. Natomiast zgodnie z § 3 pkt 6 powołanego rozporządzenia poprzez budynek użyteczności publicznej należy rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji

publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny.

Skoro zatem znaczenie pojęcia budynku użyteczności publicznej zostało zdefiniowane w akcie rangi rozporządzenia, to niedopuszczalne jest regulowanie tej materii w sposób wtórny w uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzając przy tym nieuprawnione modyfikacje. Uchwała w sprawie planu została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy i stąd też powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Nie może ona pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu. Przepisy gminne nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji (por. wyrok NSA z dnia 20 sierpnia 1996 r., sygn. akt SA/Wr 2761/95).

Podkreślenia przy tym wymaga, że wskazane przepisy § 2 pkt 4 i 9 uchwały, nie realizują podstawowych zadań normy prawnej, gdyż z treści samej uchwały nie wynika w jakim celu zostały wprowadzone do treści planu oraz nie wskazują okoliczności, w jakich norma ta ma mieć zastosowanie.

W piśmie z 17 marca 2026 r., znak: GK-BUA.6727.46.026, Wójt Gminy Powidz stwierdził, że definicje zawarte w § 2 pkt 4 i 9 uchwały, zostały wprowadzone omyłkowo „i nie zostały użyte w ustaleniach planu”.

W rezultacie należy stwierdzić, że Rada Gminy Powidz wprowadzając do treści planu miejscowego zapisy stanowiące modyfikację przepisów § 3 pkt 6 rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, wykroczyła poza przyznany jej zakres delegacji ustawowej naruszając tym samym zasadę działania w granicach i na podstawie prawa.

2. W myśl, § 8 ust 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021 r. poz. 2404, zwanego dalej rozporządzeniem), część graficzną projektu planu miejscowego sporządza się w sposób umożliwiający jednoznaczne jej powiązanie z częścią tekstową projektu planu miejscowego.

Stwierdzam naruszenie ww. przepisu w związku z wyznaczeniem w § 11 pkt 1 uchwały, szerokości pasów technologicznych napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV 5,0 m i zamieszczenia na rysunku planu ww. pasów technologicznych o szerokości 7,0 m.

Załącznik graficzny stanowi integralną część uchwały i odzwierciedla w sposób graficzny tekstowe ustalenia planu. Oznacza to, że załącznik graficzny nie może zawierać ustaleń innych niż treść uchwały lub pomijać ustaleń zawartych w tekście. Analogicznie ustalenia rysunku planu dla poszczególnych terenów powinny być zbieżne z tożsamymi ustaleniami odnoszącymi się do tych terenów w części tekstowej planu (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt: II SA/Lu 525/22). Stanowisko to podzielił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 marca 2017 r., sygn. akt II OSK 1804/15, stwierdzając, że część graficzna planu miejscowego jest uszczegółowieniem części tekstowej i ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie – z uwzględnieniem zarówno części graficznej, jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową a rysunkiem planu. Akt prawa miejscowego, jakim jest plan miejscowy, musi spełniać szereg ustawowych wymogów. Zawarte w nim normy, poprzez swoją budowę, winny zapewnić jednoznaczność w ich odbiorze przez wszystkich adresatów jego zapisów, jak również gwarantować wysoki stopień przewidywalności skutków realizacji tych zapisów.

W związku z powyższym wskazane naruszenie należy traktować jako istotne naruszenie przepisów § 8 ust 2 rozporządzenia.

W piśmie z dnia 17 marca 2026 r., znak: GK-BUA.6727.46.026, Wójt Gminy Powidz potwierdził, że wynikająca z przepisów § 11 pkt 1 uchwały, szerokość 5,0 m dla pasów technologicznych została ustalona błędnie i powinna ona wynosić 7,0 m.

3. Zgodnie z § 4 pkt 1, § 9 ust. 1 oraz pkt I i II ppkt 2, 3, i 5 zał. nr 1 rozporządzenia, ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów zawierają określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, w tym nazwę klasy przeznaczenia terenu oraz symbol wraz z numeracją wyróżniającą je

spośród innych terenów, zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia. Symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego oraz standardy ich stosowania określa załącznik nr 1 do rozporządzenia. W celu ustalenia przeznaczenia terenu stosuje się klasę przeznaczenia terenu, zwaną dalej "klasą", określoną w poziomie pierwszym, drugim lub trzecim tabeli. W celu ustalenia przeznaczenia dla terenów zabudowy mieszkaniowej, komunikacji oraz rolnictwa stosuje się wyłącznie poziom drugi lub trzeci. Symbole, nazwy i oznaczenia graficzne klas stosowanych w projekcie planu miejscowego przyjmuje się zgodnie z wartościami określonymi w tabeli. Określenia nazw klas przeznaczeń uzupełniających oraz wykluczanych dokonuje się w części tekstowej projektu planu miejscowego zgodnie z wartościami określonymi w tabeli.

Stwierdzam naruszenie powyższych przepisów w związku z wyznaczeniem w planie terenu rolnictwa z zakazem zabudowy – 2RN i jednoczesnym dopuszczeniem w § 8 ust. 3 pkt 3-6 uchwały, na wskazanym terenie realizacji zabudowy w postaci obiektów inwentarskich, gospodarczych, gospodarczo- garażowych i budowli rolniczych o wysokości do 10,0 m i dachach stromych dwuspadowych lub wielospadowych, symetrycznych, z dopuszczeniem dachów płaskich.

Należy podkreślić, że pkt I zał. nr 1 do rozporządzenia, w postaci katalogu zamkniętego w sposób szczegółowy określa symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego, ujednolicając tym samym strukturę planów miejscowych w zasięgu całego kraju. W przypadku terenów rolnictwa przepisy rozporządzenia z góry narzucają wybór klasy przeznaczenia terenu z poziomu nie niższego niż 2 w tabeli. W związku z powyższym przy wyższym stopniu ogólności mogą to być tereny rolnictwa z zakazem zabudowy z możliwością wprowadzenia rozwiązań bardziej szczegółowych tj. terenów gruntów ornych oraz upraw lub łąk i pastwisk bądź tereny zabudowy związanej z rolnictwem lub tereny akwakultury i obsługi rybactwa. Jak wynika z treści tabeli już na poziomie drugim przepisy rozporządzenia dzielą tereny rolne na te z dopuszczoną zabudową i z brakiem możliwości zabudowy. W przypadku terenów rolnych z zabudową plan miejscowy może ograniczyć jej rodzaj poprzez ustalenie odpowiedniej klasy z poziomu 3 tj. wybór terenów zabudowy zagrodowej bądź w zależności od charakteru produkcji rolnej terenów produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych lub terenów wielkotowarowej produkcji rolnej.

Przepisy rozporządzenia jednoznacznie wskazują, że symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego mają być zgodne z treścią załącznika nr 1 do rozporządzenia. W związku z powyższym należy uznać, że modyfikowanie znaczenia oraz możliwości zagospodarowania określonej klasy przeznaczenia stanowi istotne naruszenie przepisów rozporządzenia. Tym samym Wójt Gminy Powidz nadając terenowi 2RN klasę przeznaczenia poziomu 2 - teren rolny z zakazem zabudowy (7_1_) a następnie wychodząc poza tereny gruntów ornych, upraw, łąk i pastwisk zawierając dla tego terenu ustalenia wchodzące w poziom 3 właściwy dla terenów zabudowy związanej z rolnictwem (7_2_) w sposób istotny naruszył zasady sporządzania planu miejscowego.

Ponadto, w odniesieniu do trybu sporządzania projektu planu miejscowego wskazuję, naruszenie art. 8h ust. 1 pkt 3 ustawy, w związku z brakiem udostępnienia informacji o sposobach, miejscach i terminach zbierania wniosków do planu oraz prowadzenia konsultacji społecznych na stronie internetowej urzędu pomimo, że gmina posiada internetowy serwis informacyjny.

W dokumentacji planistycznej nie zamieszczono potwierdzenia takich ogłoszeń oraz nie przekazano ich do nadzoru pomimo wezwania o ich uzupełnienie.

Jednakże, ze względu na wypełnienie pozostałych dyspozycji wynikających z art. 8h ust. 1 ustawy, należy uznać to naruszenie za nieistotne naruszenie przepisów prawa.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
Agata Sobczyk

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymują:

- 1) Rada Gminy Powidz,
- 2) Wójt Powidza.